

Födoämnen och födomar.

ACC. N:R M.11682:1.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Om svamp.

Svamp har sedan gammalt ej använts av oss bönder här på trakten, men sedan Borsås-Svarta järnväg öppnades för trafik i början på 1900 talet inflyttade en del personer från andra trakter som i sitt hushåll använde svamp, bruket av svamp har sedan spridit sig mer och mer.

Det är kantareller, stensopp, blek toppsvamp, höggul fingersvamp, stammunkla, toppmunkla, som mest kommer ifoga, nybörjare brukar i regeln endast använda kantareller. De som använder svamp brukar i regeln plöcka dem själva på böndernas mark. Genom att köpa kokböcker med svamprecept kan nu husvärdarna få reda på vilka svampar som är matnyttiga eller ej samt hur de skall anrättas.

I min barndom var det ingen som åt svamp här. Ingen propaganda för svampätning förekom.

Det är således på senare tid man börjat att äta svamp.

Luf. 74

och densamma tillagas enligt recept som finnes i kokböckerna, det är som sagt samhälleliga som i regeln äter svamp.

Hästar:

Ledan gammalt har befolkningen här hyst avsky och motvilja för att slakta och äta kött. Det var "ackaren" göre att slakta hästar.

Här på orten bodde en person i Refteled som hette Dahl hans hustru hette Stava, bägge sades vara av tattersläkt och det troddes allmänt att de kunde "trolla". När häst här på orten blev förgämnad sändes bud på Dahl han kom alltid i sällskap med sin hustru Stava, de slaktade hästen och fick köttet för besväret, endast huden tillföll ägaren av hästen. Nu är denna fördom bruten.

En bonde äter dock i regeln ej kött av sin egen häst, ty hästen är hans arbetskamrat och en kamrats kött vill man inte äta.

Kalv, killing och lamm.

Någon motvilja att förtära kalv, killing och lamm har ej mig bekant funnits men har man i regel gått dem en tid innan man slaktat dem för att få bättre kött. Nu skickas dessa djur till slakteriet eller och säljes till slaktare. För låt vi slakta djuren själva och det kött vi ej behövde i hushållet sålde vi till arbetare vid närbelägget järnbruk tillt.

Här var godt om villt för såsom orrar fjäder och karar, en del av dem används vi i hushållet men sålde det mesta till en inom socknen boende uppköpare.

Höns.

Tuppas och höns har sedan gammalt använts till föda och slaktades på så sätt att man hugg huvudet av dem.

Fisk.

I sjön Håron som jag brukat fiska uti finnes en
sorts fisk, som av befolkningen här kallas för "Smörle"
nästa namnet är troligen "Smörbult" den ätes ej av
folket här, orsaken vet jag ej, i reglen kasta vi den
äta i sjön när vi fångat den.